

POLLÁGH PÉTER (1979) Budapest

POLLÁGH PÉTER

A Dédi már megint októberkedik

Nem ismer magára: Akasszátok föl
az összes kommunistát, kiáltja.
Mit szólna ehhez Vitay Georgina?
Három színt főz otthon, és nem bánja,
nem kér elnézést a rózsaszín
kincstárért,
a nyelvéért.

A Dédi puffos ujjúban jár, vonul, tipeg,
van rajta körékszer: még élnek finomak,
nem győzhet a muglis középszer.
A konyhában szítál, s azt mondja:
a sírokat is cukrozzák, kis butám.
Aztán vadul: tiltott színeket önt össze.
Ez csak puding, mondja. Három szín,
középső a fehér, a tejség és a vajság,
a felső a málnás, piros roppanás,
s alul a zöldfűlű pisztácia kikandikál.

„Este van, este van: Isten, ha nem tud aludni,
megszámol minket. Csukd be a hűtőt, meg-
olvadnak a jegesmedvék.
Tegyél be a medvevirág mellé egy lázrózsát.
Míg én rossz fát teszek a tűzre.”

Koffein-kép, vaníliával: ez van a falon,
én ezt akarom, de rám sem hederít.
A Dédi már megint októberkedik.
Nem elég neki a kalács, amit tejbe apríthat.
Fát akar a tűzre. Kit akar tenni a tűzre?
Nem fordul el, pedig leskelődik rá a látszat.
Egy lázrózsát a hűtőbe tesz nekem,
csak el ne felejtsem, felejtsem.

56 parfümjé

Keresi 56 parfümjét.

Mi másért élnék, mint a vaníliáért?
 Mákony, fahéj. Lányságom, elomló tortám,
 banánálmom, gyerekségem, kisdedségem.
 Citromboldogságom. Lánykori medvéim.
 Piteképem. Elgurult gyógyszerem, szépségem.
 Öt és hat arcom van. Szélsebes.
 A sziklakórházban vagyok:
 főorvosnő a Budaságban.

Loknija, kölnije, szipkája van
 a szavaknak, ha ő mondja.
 És tud avarul, erre mérget vennék.
 Mindég kérdi: a hantikát és a manysikat
 mért hagytátok ott? Mért törtétek félbe
 a századot?

Szétlőtt csillárok alatt is fénymilliomos vagyok.
 Ízlésem luxusízlés. Francia porcukrot fújok
 magamra: alkoholban oldott abrakadabra.
 Bejönnek a jenkik, s miénk lesz egész Felvidék.
 Majd én megírom a Vanília verseit.
 Lefordítják a lordok nyelvére, innen kiviszik.
 Észak tiszta, és sohasem olvad el.
 Gyümölcsöket beszélnek.
 Hol mézet, hol áfonyát.

Az utcán fiatalok, a jelen senkije.
 A Vénséges vén rémfényképész már dolgozik.
 Egyszerre több ágon kerül bajba szöveg és kép.
 Löveg. Löket. Vér. Vajon mindegy, ha kék?

Kábé a felénél eltörték a huszadik századot.
 És a méccsest. Mit jelent az, hogy Százados?

Parfümmel a zsebében, erdővel a kezében
 hal meg. Miért? Mint az indián, semmiért.